

משעבורה שנתו שוב אינו אדום כל כך.
שנינו במשנה: **אין מביאין לא מן הדלויות אלא מן הרגלוויות, ומן הכרמים העובדין:**

תנא בברייתא המפרשת את דין משנתו שהצריכה להביא יין מכרמים עובדים:
כרמים העובדים פערמיים בשנה.

רב יוסף הוה ליה קרנא דרבידיא דרפיק בית טפי ריפקא ועבד חמרא דדרי מיא על חד תריין [היתה לו לרבי יוסף חלקת פרדס,⁽⁴⁾ שהיה חופרו הרבה — הינו שתי פעמים בשנה — והיה אותו כרם עושה יין מובחר כל כך, שהיו מוזגים אותו במים כפולים מאשר סתם יין].⁽⁵⁾

שנינו במשנה: **לא היו כונסין אותן בחכין גודולים, אלא בחבויות קטנות:**

תנא בברียתא לפרש מה הן חבויות קטנות:
חביות כדות [חביות קטנות כדדים] לזריות ובינוניות, כלומר, כדים ביןוניים של לוד.⁽⁶⁾
ואין מניחין אותן שתיים ביחד זו לצד זו, שמא תתקלקל אחת ותריח חבורתה הימנה ותתקלקל אף היא — **אלא אחת אחת** היו מניהים אותן.

"זונסחים ... ורביעית ההין לבבש יין", הוקש יין לבבש לומר לך: מה לבבש אינו כשר אלא כשהוא בן שנתו [בתוך שנה], אף יין אינו כשר אלא בן שנתו.

ומקשין: **אי הכל אף אלו נאמר: מה לבבש בן שניים** [לאחר שעבורה שנתו הראשונה] **פסול, אף יין בן שניים,** פטול אפילו בדיעבד ??

ובci תימא חבי נמי, שמא תאמיר: אכן כשם רבי שאין מביאין יין ישן, הינו לפוסלו אפילו בדיעבד; כך הרי אי אפשר לומר, שהרי וחתנייא:

יין בן שניים לא יביא, ואם הביא כשר; ומאן שמעת ליה דאמר יין ישן לא יביא הלווא רבוי הוא, וקאמיר רבוי אם הביא כשר בדיעבד; ואם כן תיקשי: אם מכבש לדנונו, יפסל אפילו בדיעבד, ככבש ??

אלא אמר רבא: הינו טעם דרבי הפוסל לכתהילה יין ישן, משום דכתיב [משלוי כג לא]:

"אל תראה יין כי יתאדם, כי יתנן בכוס עינו יתהלך במישרים", [אל תתן בו עיניך, שככל המרבה שכורות, כל עבירות דומות לו למישור, כל הדרכים ישרים בעיניו], הרי שהיין האדום מובחר הוא, ואילו יין ישן

חלקים מים, ואילו יין זה היה ניתן למזוגו בששה חלקים מים; רשי"י מכתב יד.

6. נתבאר על פי רבינו גרשום ופירוש המיווח לרש"י; והගראא הנכוונה היא "לזריות ביןוניות [בלויי"]", וכן הוא בפירוש המיווח לרש"י.

4. ראה לעיל פה ב "רב חלקיה בר טובי הוה ליה קרנא דארעה", ופירש בפירוש המיווח לרש"י "חתיכת שדה"; אך רש"י מכתב יד פירש שם "בקון זות עמדת".

5. סתם יין מוזגים אותו בחלק אחד יין ושלשה